

УДК 330.322(476+470+574)

П. М. Пякуцька,*кандыдат эканамічных навук,**вучоны сакратар ДНУ «Інстытут эканомікі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі»***АНАЛІЗ ІНВЕСТЫЦЫЙНЫХ СТРАТЭГІЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ, РЭСПУБЛІКІ КАЗАХСТАН І РАСІЙСКОЙ ФЕДЭРАЦЫІ**

На прасторы Садружнасці Незалежных Дзяржаў працэс эканамічнай інтэграцыі найбольш паслядоўна і цесна рэалізуецца паміж Рэспублікай Беларусь, Рэспублікай Казахстан і Расійскай Федэрацыяй. У студзені 2015 г. краінамі дасягнута вышэйшая інстытуцыянальная і арганізацыйная ступень інтэграцыі, якая дапускае захаванне нацыянальнага суверэнітэту, – пачаў дзейнічаць Еўразійскі эканамічны саюз (далей – ЕАЭС), да якога таксама далучылася Рэспубліка Арменія. Дагаворна-прававой базай сфармаванага ЕАЭС прадугледжана неабходнасць уніфікацыі механізмаў рэгулявання эканомік, пабудовы іх на адзіных прынцыпах, узгаднення асобных элементаў эканамічнай палітыкі. Аднак у шэрагу абласцей, у прыватнасці ў сферы інвестыцыйнай палітыкі, не прадугледжваецца сур'ёзнай наднацыянальнай рэгламентацыі, што дае магчымасць актыўна выкарыстоўваць інвестыцыйную палітыку ў якасці дзейснага інструмента стымулявання нацыянальнай эканомікі. Мэтай дадзенай працы з'яўляецца вывучэнне доўгатэрміновых інвестыцыйных стратэгий Беларусі, Казахстана і Расіі, якое дазваляе выявіць краінавыя асаблівасці ў параметрах і напрамках інвеставання, а таксама ў спосабах іх стымулявання.

Інвестыцыйная стратэгія Рэспублікі Беларусь

Большасць дзейных у цяперашні час прагнозных параметраў інвестыцыйнай дзейнасці ў Рэспубліцы Беларусь на доўгатэрміновую перспектыву, якія вызначаюць дынаміку, структуру і крыніцы фінансавання інвестыцый, характарызуюць інструменты інвеставання, а таксама вызначаюць прыярытэты для краіны сектара (патэнцыяльныя аб'екты інвеставання), былі зацверджаны ў 2011 г. і маюць гарызонт планавання да 2015 г.

У прыватнасці, згодна з Праграмай сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь на 2011–2015 гг. [1], у мэтах структурнай мадэрнізацыі эканомікі былі прадугледжаны актывізацыя інвестыцыйных працэсаў і стымуляванне прытоку ў краіну прамых замежных інвестыцый. Чакалася, што аб'ём інвестыцый у асноўны капітал у 2015 г. узрасце ў 1,9–1,97 раза адносна 2010 г. (фактыч-

ны рост у 2014 г. склаў толькі 1,04 разы), а яго ўдзельная вага дасягне 37,5 % ад ВУП (у 2010 г. – 33,7 %, у 2014 г. – 27,4 %). Запланаваны аб'ём прамых замежных інвестыцый на чыстай аснове ў 2015 г. павінен скласці не менш 7–7,5 млрд дол. ЗША (у 2010 г. – 1,2 млрд дол. ЗША, у 2014 г. – 1,8 млрд дол. ЗША). Пры гэтым згодна з Праграмай дзейнасці урада Рэспублікі Беларусь на 2011–2015 гг. у сферы інвестыцыйнай палітыкі ставіцца задача «кардынальна змяніць структуру інвестыцыйнага партфеля на карысць сродкаў вытворчасці» [2] (у 2010 г. іх удзельная вага склала 38,4 %, у 2014 г. – 32,9 %), а таксама падтрымліваць долю замежных крыніц у штогадовай структуры інвестыцый у асноўны капітал на ўзроўні не менш за 21 % (у 2010 г. – 2,1 %, у 2014 г. – 3,8 % (без крэдытаў замежных банкаў)).

У бягучым 2015 г. часовы перыяд планавання параметраў інвестыцыйнай дзейнасці быў часткова пашыраны распрацаванай Нацыянальнай стратэгіяй устойлівага развіцця Рэспублікі Беларусь да 2030 г. [3] (далей – НСУР–2030), у якой у галіне інвестыцыйнай палітыкі прадугледжана:

- захаванне долі інвестыцый у ВУП на ўзроўні вышэй за 25 % пры павышэнні эфектыўнасці іх выкарыстання. Апеляванне ў прагнозе мінімальным значэннем мэтавага паказчыка на такім узроўні можа азначаць некаторае паступальнае паслабленне выкарыстання інвестыцый у якасці рычага эканамічнай палітыкі, паколькі ў 2014 г. іх доля ў ВУП склала 27,4 %, а ў сярэднім за перыяд 2010–2014 гг. – 31,3 %;
- рост удзельнай вагі ў структуры крыніц фінансавання інвестыцый уласных сродкаў арганізацый і насельніцтва, замежных інвестыцый, пры зніжэнні долі сродкаў кансалідаванага бюджэту (у 2014 г. – 37,6 %, 10,4 %; 3,8 % і 16,4 % адпаведна). Дадзеная мэтавая ўстаноўка павінна замацаваць аналагічную тэндэнцыю ў змене структуры крыніц інвестыцый, што назіраецца з 2010 г. Прычым павелічэнне аб'ёмаў замежных інвестыцый мяркуюцца у тым ліку за кошт паскарэння працэсаў акцыянавання і прыватызацыі з пашырэннем формаў удзелу ў іх замежных інвестараў;

- забеспячэнне ўдзельнай вагі колькасці інвестыцыйных інфраструктурных праектаў, што рэалізуюцца на прынцыпах дзяржаўна-прыватнага партнёрства, у памеры не менш за 10 %.

Акрамя таго, у адпаведнасці з праектам Канцэпцыі Праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь на 2016–2020 гг. (далей – Канцэпцыя ПСЭР на 2016–2020 гг.), прагназуецца:

- скарачэнне ўдзельнай вагі льготных крэдытаў у агульным аб'ёме крэдытаў (пазык) банкаў як крыніцы фінансавання інвестыцый у асноўны капітал да ўзроўню менш за 25 % штогод;
- скарачэнне ўдзельнай вагі бюджэту як крыніцы фінансавання інвестыцый у асноўны капітал да 10–15 % штогод (у 2014 г. – 16,4 %);
- прырост аб'ёму інвестыцый у асноўны капітал да 2020 г. на 7,4–19,2 % адносна ўзроўню 2015 г.

У 2015–2030 гг. чакаецца істотнае пашырэнне галіновых прыярытэтаў у інвеставанні. НСУР–2030 мяркуецца фарміраванне «кропак росту», на якія, у першую чаргу, будуць сканцэнтраваны наяўныя рэсурсы. Такімі «кропкамі росту» вызначаны віды дзейнасці, звязаныя з вытворчасцю мікраэлектронікі, оптаэлектронікі, касмічнай тэхнікі, святлодыёднай тэхнікі, прадукцыі высокадакладнага машынабудавання, тонкай хіміі, а таксама заснаваныя на выкарыстанні перадавых тэхналогій (фатонікі, лазерных тэхналогій, бія- і нанатэхналогій). У якасці прыярытэтаў таксама названы паскоранае развіццё інфраструктурных сектараў, якія ўплываюць на якасць чалавечага патэнцыялу, удасканаленне сістэм аховы здароўя і адукацыі, развіццё жыллёвага будаўніцтва, турыстычных паслуг (перш за ўсё, агра- і экатурызму), развіццё транспартнага комплексу і тэлекамунікацый.

Нароўні з галіновымі прыярытэтамі, крытэрыямі адбору інвестыцыйных праектаў, згодна з Канцэпцыяй ПСЭР на 2016–2020 гг., стануць:

- стварэнне новых высокапрадукцыйных працоўных месцаў;
- прырост валавога дададзенага кошту на аднаго сярэдняспісачнага работніка з паступовым выхадам на сярэднеўрапейскі ўзровень прадукцыйнасці працы;
- нарошчванне экспартнага патэнцыялу.

У мэтах павышэння аддачы ад інвестыцый дэкларуецца карэннае змяненне падыходаў да адміністравання інвестыцыйнай дзейнасці: пераход ад палітыкі прымусу да інвестыцый да палітыкі добраахвотнага самафінансавання, абумоўленага рынкавымі стымуламі, а такса-

ма паступовае зніжэнне дзяржаўнага інвеставання і падтрымкі ў любой форме ўстойліва нерэнтабельных арганізацый, якія не ў стане вярнуць раней укладзеныя ў іх сродкі.

Да 2020 г. плануецца стварэнне інстытуцыйных асноў для прыцягнення буйных ТНК, а таксама далейшае пашырэнне інвестыцыйнага інструментарыю: развіццё фінансавых паслуг, у тым ліку новых форм фінансавання, такіх як мезаніннае крэдытаванне; распрацоўка інструментаў калектыўнага фінансавання і механізмаў стымулявання трансфармацыі зберажэнняў насельніцтва ў інвестыцыі; развіццё венчурнага фінансавання. Мяркуецца пашырэнне інвестыцыйных магчымасцяў малога і сярэдняга бізнесу шляхам выкарыстання такіх механізмаў, як гарантаванне вяртання крэдытаў, прадастаўленне пазык для выплаты раней узятых крэдытаў, усталяванне ільготных арэндных ставак па лізінгу маёмасці [3].

Для інвестараў будуць захаваны падатковыя, мытныя і іншыя прэферэнцыі пры інвеставанні і ажыццяўленні дзейнасці ў свабодных эканамічных зонах, сельскай мясцовасці, малых і сярэдніх гарадах, Парку высокіх тэхналогій, індустрыяльным парку «Вялікі камень».

Інвестыцыйная стратэгія Рэспублікі Казахстан

Стратэгія інвестыцыйнай палітыкі Рэспублікі Казахстан палягае ў стымуляванні дыверсіфікацыі нацыянальнай эканомікі ў бок паскоранага развіцця галін несывавіннага сектара. У структуры інвестыцый з 2009 г. назіраецца паступовае павелічэнне долі ўкладанняў у апрацоўчую прамысловасць, а таксама ў галіну «Транспарт і сувязь» [4].

Згодна са Стратэгічным планам развіцця Казахстана да 2020 г. [5], доля апрацоўчай прамысловасці ў структуры ВУП складзе да 2020 г. не менш за 13 %; доля несывавіннага экспарту павінна ўзрасці з 10 % да 45 %. Для дасягнення пастаўленых мэтавых паказчыкаў мяркуецца ў 2011–2015 гг. інвеставаць у нездабываючыя сектары каля 20 млрд дол. ЗША. У якасці прыярытэтных галін для інвеставання разглядаюцца перапрацоўка сельскагаспадарчай прадукцыі, вытворчасць будаўнічых матэрыялаў, перапрацоўка нафты, металургічная, хімічная і фармацэўтычная прамысловасць, а таксама інфраструктурныя галіны, у тым ліку транспарт, тэлекамунікацыі і сацыяльная інфраструктура.

Стратэгічным арыенцірам інвестыцыйнай палітыкі Казахстана з'яўляецца прыцягненне прамых замежных інвестыцый: у 2005–2014 гг.

Казахстан прыцягнуў больш 208 млрд дол. ЗША прамых замежных інвестыцый [6]. Пры гэтым доля замежных інвестыцый у цэлым у структуры крыніц фінансавання інвестыцый у асобныя гады (2008–2011 г.) не апускалася ніжэй за 20 %. Вызначаны таксама перспектыўныя ў будучыні формы прыцягнення замежнага капіталу: фінансавы лізінг, продаж акцый буйных прадпрыемстваў замежным кампаніям, прыцягненне замежных інвестыцый у венчурную вытворчасць (пры долевым удзеле дзяржавы або ўрадавай гарантыі) [7].

Законам «Аб інвестыцыях» вызначаны меры дзяржаўнай падтрымкі інвестыцый, якія ажыццяўляюцца ў прыярытэтных галінах эканомікі Казахстана: пры рэалізацыі праектаў у несывавінным сектары эканомікі інвестарам прадастаўляюцца наступныя віды інвестыцыйных прэферэнцый:

- 1) вызваленне ад абкладання мытнымі пошлінамі абсталявання і камплектуючых да яго, якія ўвозяцца для рэалізацыі інвестыцыйнага праекта;
- 2) дзяржаўныя натурныя гранты (у якасці дзяржаўных натуральных грантаў могуць перадавацца зямельныя ўчасткі, будынкі, збудаванні, машыны і абсталяванне);
- 3) інвестыцыйныя падатковыя прэферэнцыі, у тым ліку магчымасць аднясення на вылікі кошту аб'ектаў прэферэнцыі і наступных выдаткаў на рэканструкцыю і мадэрнізацыю. Тэрмін пераносу страт складае 10 гадоў [8].

У мэтах дыверсіфікацыі структуры эканомікі і прыцягнення новых інвестыцый садзейнічаюць палітыцы дзелавога і інвестыцыйнага клімату будзе працягнута: прадугледжаны вялікі пералік заканадаўчых новаўвядзенняў, якія закліканы істотна палепшыць магчымасці вядзення і прававой абароны бізнесу.

Важная роля ў рэалізацыі дзяржаўнай інвестыцыйнай палітыкі адводзіцца дзяржаўным фінансавым інстытутам развіцця (Нацыянальны інавацыйны фонд, Карпарацыя па страхаванні экспертных крэдытаў і інвестыцый, Банк развіцця Казахстана, Інвестыцыйны фонд Казахстана, Карпарацыя па развіцці і прасоўванні экспарту KAZNEX), асноўнай мэтай дзейнасці якіх з'яўляецца садзейнічаюць дыверсіфікацыі нацыянальнай эканомікі праз стварэнне сістэмы развіцця і падтрымкі бізнесу на ўсіх узроўнях і эфектыўнае кіраванне інвестыцыйнымі рэсурсамі [8].

У прыватнасці, Інвестыцыйны фонд Казахстана аказвае фінансавую падтрымку ініцыятывам прыватнага сектара па стварэнні канку-

рэнтаздольных вытворчасцей у несывавінным сектары эканомікі шляхам удзелу ў статутных капіталах зноў ствараемых і дзеючых арганізацый, ажыццяўляе фінансавую і іншую падтрымку праблемным інвестыцыйным праектам. З моманту стварэння на разгляд у Фонд паступіла больш за 500 інвестыцыйных праектаў [9].

Дзейнічае і такі інструмент стымулявання інвестыцыйнай дзейнасці, як індустрыяльныя і спецыяльныя эканамічныя зоны (функцыянае 6 такіх зон), на тэрыторыі якіх прымяняецца рэжым свабоднай мытнай зоны, а таксама прадугледжаны значныя падатковыя льготы.

Інвестыцыйная стратэгія Расійскай Федэрацыі

Стратэгічнай мэтай эканамічнага развіцця Расіі, вызначанай у Канцэпцыі доўгатаэрміновага сацыяльна-эканамічнага развіцця Расійскай Федэрацыі на перыяд да 2020 г. [10], з'яўляецца дасягненне ёю перадавых пазіцый у глабальнай эканамічнай канкурэнцыі і ўваходжанне ў 2015–2020 гг. у пяцёрку краін-лідараў па аб'ёме ВУП. Стратэгія інвестыцыйнай палітыкі Расіі абумоўлена дадзенай мэтай і падпарадкавана яе рэалізацыі.

Сярод асноўных напрамкаў пераходу эканомікі Расіі да інавацыйнага сацыяльна арыентаванага тыпу развіцця Канцэпцыяй прадугледжана:

- стварэнне высокаканкурэнтнага інстытутыўнага асяроддзя, стымулюючага прадпрымальніцкую актыўнасць і прыцягненне капіталу ў эканоміку;
- структурная дыверсіфікацыя эканомікі на аснове інавацыйнага тэхналагічнага развіцця;
- замацаванне і пашырэнне глабальных канкурэнтных пераваг Расіі ў традыцыйных сферах (энергетыка, транспарт, аграрны сектар, перапрацоўка прыродных рэсурсаў).

Апошнія два напрамкі фактычна маюць на ўвазе трансфармацыю інвестыцыйнай палітыкі Расіі ў інвестыцыйна-структурную. Структурныя змены ў эканоміцы чакаюцца дзякуючы зрушэнню структуры інвестыцый на карысць інфраструктурных галін, а ў прамысловасці – на карысць апрацоўчых і высокатэхналагічных відаў дзейнасці. Асноўная доля інвестыцый будзе накіравана ў развіццё інфраструктуры, у першую чаргу ў транспартную, энергетычную інфраструктуру (у тым ліку з выкарыстаннем механізмаў прыватна-дзяржаўнага партнёрства), а таксама ў сацыяльную інфраструктуру. У прыватнасці, прагназуецца апераджальны рост інвестыцый у развіццё транспартнага комплексу, якія павысяцца з 2 % ВУП у 2006 г. да 4–4,5 % ВУП у 2020 г. Дадатковыя

капітальныя ўкладанні будуць накіраваны таксама ў аграпрамысловы і машынабудаўнічы комплексы, сувязь, жыллёвае будаўніцтва.

Разам са зменамі ў напрамках інвеставання ставіцца задача павелічэння яго аб'ёмаў: у 2008–2020 гг. сярэднегадавы прырост аб'ёмаў інвестыцый у асноўны капітал павінен складаць 11 %. У выніку аб'ём інвестыцый у асноўны капітал узрасце да 2020 г. у 4 разы ў параўнанні з узроўнем 2007 г. (пры норме назапашвання асноўнага капіталу 32–35 % ВУП).

У структуры крыніц інвеставання мяркуецца павышэнне долі крэдытных рэсурсаў да 20–25 % у 2020 г. (у 2014 г. – 9,3 %), у тым ліку дзякуючы разгортванню дзейнасці дзяржаўных інстытутаў развіцця і пашырэнню доўгатэрміновага банкаўскага крэдытавання. Пры гэтым банкаўскае крэдытаванне эканомікі павінна павялічыцца з 40 % ВУП у 2007 г. да 80–85 % ВУП у 2020 г. Дзяржава бярэ на сябе абавязацельства падтрымліваць аб'ём дзяржаўных інвестыцый на ўзроўні не менш за 4 % ВУП (у 2014 г. – 2,2 %). Прамыя замежныя інвестыцыі павінны складаць на працягу 2011–2020 гг. 3,1–3,5 % ад ВУП.

У ліку перспектывных інструментаў інвестыцыйнай палітыкі плануецца ўзмацненне ролі інстытутаў развіцця, найважнейшай задачай якіх з'яўляецца стварэнне ўмоў для рэалізацыі доўгатэрміновых інвестыцыйных праектаў. Ставіцца задача развіваць як фінансавыя (Інвестыцыйны фонд Расійскай Федэрацыі, Знешэканомбанк, Расійская венчурная кампанія, дзяржаўная карпарацыя «Расійская карпарацыя нанатэхналогій» і інш.), так і нефінансавыя інстытуты развіцця (цэнтры трансферу тэхналогій, цэнтры садзейнічання энергаэфектывнасці, асобыя эканамічныя зоны, тэхна- і прамысловыя паркі, бізнес-інкубатары і інш.).

Акрамя таго, верагодна пашырэнне выкарыстання механізмаў канцэсій і прадастаўлення бюджэтных гарантый па некамерцыйных рызыках пры рэалізацыі інфраструктурных, інавацыйных і сацыяльна значных праектаў, што дасць магчымасць забяспечваць іх суфінансаванне дзяржавай і прыватнымі інвестарамі. Прадастаўленне канцэсій ужо дазволіла актывізаваць многія напрамкі бізнесу, у прыватнасці, у сферы транспарту і электраэнергетыцы. Удзел дзяржавы ў адпаведных праектах забяспечваецца сродкамі Інвестыцыйнага фонду, у якім канцэнтруецца частка даходаў ад продажу энерганосьбітаў [11].

У бліжэйшыя гады для Расіі, верагодна, найбольш актуальнай будзе заставацца задача фарміравання спрыяльнага дзелавога і інвестыцыйнага клімату, які спрыяў бы

рэінвеставанню атрыманага ў Расіі даходу ў расійскую эканоміку. На існуючыя ў гэтай сферы праблемы паказвае значны штогадовы адток прыватнага капіталу з краіны, які ў 2014 г. склаў 151,5 млрд дол. ЗША (у 2013 г. – 61 млрд дол. ЗША) [12], што складае больш за палову гадавой велічыні інвестыцый у асноўны капітал. У аснове цяперашняга неспрыяльнага дзелавога і інвестыцыйнага клімату ў Расіі, нароўні з выключна знешнепалітычнымі фактарамі, ляжыць комплекс праблем, звязаных з высокім узроўнем карупцыі, адміністрацыйнымі бар'ерамі і непразрыстасцю заканадаўства. Таму прыярытэтамі інстытуцыянальных пераўтварэнняў разам з лібералізацыяй эканомікі павінна стаць умацаванне прававой культуры.

Такім чынам, прадстаўлены аналіз інвестыцыйных стратэгий Беларусі, Казахстана і Расіі паказвае, што краінамі мяркуецца выкарыстанне ў цэлым падобнага інструментарыю інвеставання і мер яго стымулявання. Беларусь, аднак, варта звярнуць увагу на магчымасць прымянення такіх мер садзейнічання інвестыцыям, як дзяржаўныя натурныя гранты і бюджэтныя гарантыі па некамерцыйных рызыках пры рэалізацыі інфраструктурных, інавацыйных і сацыяльна значных праектаў. Істотныя адрозненні назіраюцца толькі ў структуры планаваных крыніц і галіновых прыярытэтах інвеставання, што абумоўлена, перш за ўсё, існуючымі інстытуцыянальнымі і галіновымі асаблівасцямі разгледжаных краін. Пры гэтым па такім параметры, як прыярытэтыя напрамкі інвеставання, а таксама з улікам дэкларуемага ўкаранення новых крытэрыяў адбору інвестыцыйных праектаў беларуская інвестыцыйная стратэгія, на наш погляд, з'яўляецца больш перадавай.

Тым не менш, можна меркаваць, што палыбленне эканамічнай інтэграцыі, якое прадугледжвае ліквідацыю бар'ераў у ажыццяўленні гаспадарчай дзейнасці, будзе стымуляваць нівеліраванне адрозненняў у інстытуцыйных умовах інвестыцыйнай дзейнасці і некалькі збліжаць альбо спрыяць узгадненню інвестыцыйных стратэгий краін-партнёраў.

ЛІТАРАТУРА І КРЫНІЦЫ

1. Об утверждении Программы социально-экономического развития Республики Беларусь на 2011–2015 годы: указ Президента Республики Беларусь от 11.04.2011 №136 // ЭТАЛОН-ONLINE [Электронны рэсурс]. – 2015. – Рэжым доступу: <http://etalonline.by/?type=text®num=P31100136>. – Дата доступу: 10.05.2015.
2. Программа деятельности Правительства Республики Беларусь на 2011–2015 годы // Сайт Совета Министров Республики Беларусь [Электронны рэсурс]. – 2015. –

- Рэжым доступу: http://www.government.by/upload/docs/pdp2011_2015.pdf. – Дата доступу: 10.05.2015.
3. Национальная стратегия устойчивого социально-экономического развития Республики Беларусь на период до 2030 года // Сайт Министерства экономики Республики Беларусь [Электронны рэсурс]. – 2015. – Рэжым доступу: http://www.economy.gov.by/dadvfiles/001251_893_NSUR2030.pdf. – Дата доступу: 13.05.2015.
 4. Отраслевая структура инвестиций в ОК // Сайт Банка развития Казахстана [Электронны рэсурс]. – 2015. – Рэжым доступу: http://www.kdb.kz/ru/analytics/macro-economic_indicators/investments/structure/sectoral_structure/. – Дата доступу: 13.05.2015.
 5. Стратегический план развития Республики Казахстан до 2020 года // Официальный сайт Президента Республики Казахстан [Электронны рэсурс]. – 2015. – Рэжым доступу: http://www.akorda.kz/upload/Стратегия_развития_до_2020_г._doc. – Дата доступу: 10.05.2015.
 6. Объем ПИИ // Invest In Kazakhstan [Электронны рэсурс]. – 2015. – Рэжым доступу: <http://www.invest.gov.kz/?option=content§ion=4&itemid=75>. – Дата доступу: 13.05.2015.
 7. Инвестиционная политика Казахстана – общий обзор // Центральная Азия [Электронны рэсурс]. – 2011. – Рэжым доступу: http://www.centralasia-biz.com/cabiz/kazakhstan/investment/abt_investment_kz.htm. – Дата доступу: 10.05.2015.
 8. Инвестиционная политика Республики Казахстан // Сайт посольства Казахстана в Израиле [Электронны рэсурс]. – 2011. – Рэжым доступу: <http://www.kazakhemb.org.il/?CategoryID=215&ArticleID=911>. – Дата доступу: 10.05.2015.
 9. АО «Инвестиционный фонд Казахстана» // Единый государственный бизнес-портал для предпринимателей «Территория бизнеса» [Электронны рэсурс]. – 2015. – Рэжым доступу: <http://business.gov.kz/ru/startup-business/zhas-isker/investors/investor-88707.html>. – Дата доступу: 13.05.2015.
 10. Концепция долгосрочного социально-экономического развития Российской Федерации на период до 2020 года // Информация для всех [Электронны рэсурс]. – 2011. – Рэжым доступу: <http://www.ifap.ru/ofdocs/rus/rus006.pdf>. – Дата доступу: 10.05.2015.
 11. *Полетаев, В. Э.* Становление инвестиционной политики Российской Федерации в начале XXI века / В. Э. Полетаев // Журнал научных публикаций аспирантов и докторантов [Электронны рэсурс]. – 2010. – Рэжым доступу: <http://www.jurnal.org/articles/2010/hist12.html>. – Дата доступу: 10.05.2015.
 12. Чистый отток капитала из России в 2014 году составил \$151,5 млрд // РосБизнесКонсалтинг [Электронны рэсурс]. – 2015. – Рэжым доступу: <http://top.rbc.ru/finance/s/16/01/2015/54b96c5e9a7947490508d8d2>. – Дата доступу: 10.05.2015.

SUMMARY

The deepening of economic integration of the former Soviet Union, including the creation of the Eurasian Economic Union, provides convergence and coordination between the States parties of the mechanisms of economic regulation. However, in the field of investment policy does not provide a serious supranational regulation, which allows you to actively use the investments to stimulate the national economy. The article considers the current investment strategies of Belarus, Kazakhstan and Russia in terms of their target orientation, tools and resource provision. The conclusion on the overall similarity of investment instruments and measures used to stimulate it is presented. It is proposed to consider the possibility of applying such measures of promotion of investment in Belarus, as the state natural grant and budget guarantees against non-commercial risks for individual projects. At the same time there are significant differences in the structure of the planned sources of investment and trade priorities of the partners.

Паступіў у рэдакцыю 03.06.2015 г.